

Розділ 3. «ДИДЖИТАЛІЗАЦІЯ УПРАВЛІННЯ ОСВІТОЮ ЯК ЧИННИК ЯКІСНОГО ВИШІВСЬКОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВО-ДОСЛІДНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ»

Андросова Т.В., к.е.н., професор (ORSID: 0000-0002-8855-4168)

Кулініч О. А., к.е.н., доцент (ORSID: 0000-0001-9474-2520)

Державний біотехнологічний університет, м. Харків

ІНТЕРНЕТ-ПРОЕКТИ ЯК РОЗВИТОК САМООСВІТИ ТА ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Самостійна дослідницька діяльність із застосуванням проектною технології особливо актуальна у розкритті й ефективній реалізації творчого потенціалу здобувачів вищої освіти. Вона сприяє ефективному формуванню дослідницької позиції, накопиченню системи особистісних творчих знань й умінь, побуджує самостійно застосовувати їх у нових умовах, з метою власної творчої самореалізації.

В умовах сучасного інформаційного суспільства та стрімкого розвитку мережевих сервісів, проектно-дослідницьку діяльність студентів необхідно організовувати як *e-проект* на основі різноманітних навчальних платформ та інструментів за допомогою мережі Інтернет. При цьому проектно-дослідницька діяльність студентів вимагає не лише оформлення результатів роботи, а й створення за допомогою мережевих ресурсів конструктивних і технологічних рішень професійних завдань у рамках інтерактивної взаємодії всіх сторін проектно-дослідницької діяльності (рис.1) [1].

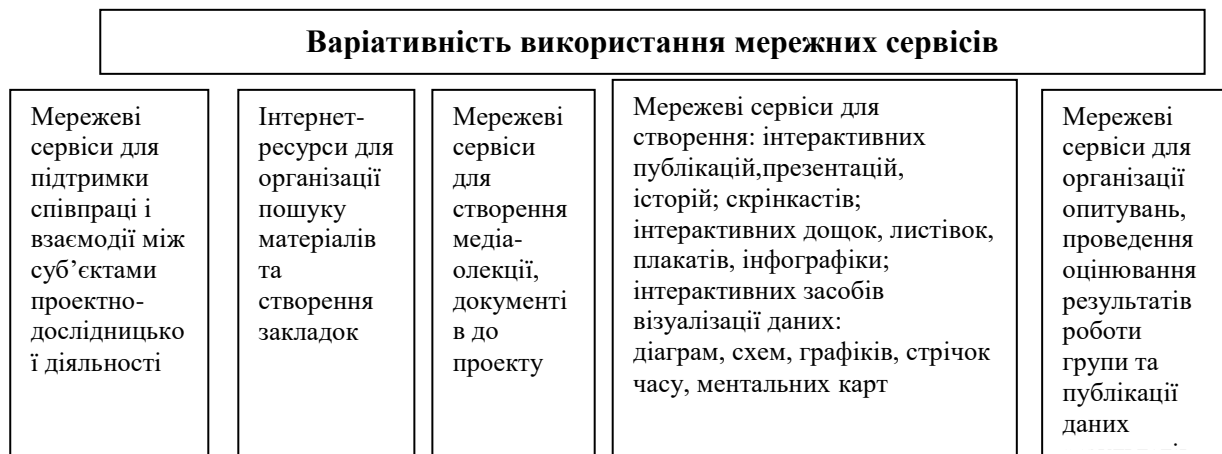

Рис. 1. Організація ефективної проектно-дослідницької діяльності на основі Інтернет-ресурсів

Мережним навчальним проектом є документально оформлена діяльність здобувачів вищої освіти, що організована за допомогою мережі Інтернет та спрямована на досягнення заданої мети в рамках певного періоду часу.

Проектна робота сприяє розвитку самоосвіти та відповідальності. Так само для здобувачів вищої освіти створення проекту відмінна практика набуття професійних компетенцій, особливо в аналізі економічних ситуацій. Виділяють наступні етапи роботи над проектом:

1. Вибір теми, типу проекту, кількості задіяних осіб;
2. Визначення предмета дослідження. Проводиться «мозковий штурм» для висунення ідей здобувачами;
3. Розподіл роботи, обговорення методів дослідження, прийомів, творчих підходів, рішень, пошуку інформації;
4. Індивідуальна робота учасників;
5. Обговорення проведеної роботи;
6. Презентація проектів та захист;
7. Колективний аналіз, обговорення результатів, висновки [2].

Інтернет-проекти в навчанні здобувачів вищої освіти економічних спеціальностей – це міні-проекти з використанням автентичних текстів зі сформованими, послідовними стадіями, при проходженні яких здобувачі досягають заданих цілей і виробляють продукт, представлений у вигляді презентації.

Прикладами застосування на початковому етапі інтернет-проектів є створення на базі методичних матеріалів відібраних викладачем:

- віртуальних навчальних центрів, що допоможуть набути освіту сучасного рівня (при заочній формі навчання);
- віртуальних медіотек;
- Он-лайн і off-лайн ліній спілкування.

Даний вид є базою комунікаційного середовища для підвищення кваліфікації фахівців шляхом обміну інформацією та набуттям навичок через спілкування з представниками різних країн і професійних сфер (у тому числі і в режимі «реального часу») [3].

Розробленим і апробованим у дисциплінах економічного спрямування є використання мережного проекту системи E-front, який спрямовано на використання інтернет мережі для підвищення самоосвіти і набуття навичок наукового дослідника. Реалізуючи проект, здобувачі вищої освіти: більше пізнають про розвиток Інтернет-мережі; навчаються виконувати ефективний пошук потрібної інформації; пізнають і навчаються працювати з соціальними сервісами, які можливо використовувати в процесі навчання та спілкування; дізнаються, як працювати у Інтернеті безпечно.

Враховуючи вище зазначене, можна зробити такі висновки: використання освітніх технологій у вигляді Інтернет-проектів дозволяє вирішувати навчальні завдання організації спільної діяльності здобувачів вищої освіти з викладачами та Інтернет-ресурсами; при організації індивідуальної та самостійної дослідницької діяльності здобувачів отримуються більш ефективні результати; створюються умови для розвитку професійних компетенцій; у здобувачів формуються навички публічних виступів та самостійного

оцінювання запропонованої проблеми, розширення меж освітніх просторів та вміння працювати у взаємодії.

Список літературних джерел:

1. Фроловская М.Н. Становление профессионального образа мира педагога. Новосибирск: Изд-во ИПИО РАО. Наочное издание. 2010. 300 с.
2. Eastment, D. 'The Internet for Teacher and Learners' URL: <http://www.eastmentinelt.com/> (дата звернення 28.10.2021р.)
3. Костюк Т.О., Драб Н.Л. Використання Інтернет-проектів у процесі навчання англійської мови майбутніх економістів. URL: <http://ir.kneu.edu.ua/bitstream/handle/2010/18530/174-176.pdf;jsessionid=EE8B2CBF3CD14A0A2B889C34F5B67B2A?sequence=1> (дата звернення 28.10.2021р.)

Бондар Т. І., д.п.н., професор (ORCID: 0000-0001-9484-9336)
Мукачівський державний університет, м. Мукачево

ЦИФРОВІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОСТОРУ ЯК МАРКЕР СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ОСВІТИ

Сучасні соціальні виклики, нагальний перехід до дистанційної форми навчання помітно інтенсифікували диджитал-процеси в закладах вищої освіти України. Протягом нетривалого періоду помітно розширилося термінологічне поле в педагогічних дослідженнях, де з'явилася низка новотворів, що віддзеркалюють цифрові реалії, трансформацію освітнього середовища в умовах глобальної диджиталізації. Термін «диджиталізація» походить від англійського слова «digit», що означає «цифра». Процес використання цифрових технологій називають «оцифруванням, цифровізацією» (від англійського слова «digitalization»). У педагогічному вітчизняному дискурсі надають перевагу українськомовному терміну «цифровізація», що можна пояснити складністю вимови іншомовної лексеми – «диджиталізація». В українській мові, згідно з правилом «дев'ятки», запозичене слово має таке фонетичне оформлення: після приголосних «д, т, з, с, ц, ч, ш, ж, р» потрібно вимовляти звук «и» (пор.: «medicine» – медицина, «longread» – лонгрід, «storytelling» – сторителінг та ін.). Оптимальна звуковимова сприяє більш активному використанню в наукових працях поняття «цифровізація», що семантично тотожне до терміна «диджиталізація».

Цифровізація – багаторівневе поняття, що є водночас продуктом, технологією, ключовим чинником створення інформаційного освітнього простору, стратегією та провідною тенденцією розвитку вітчизняної освіти через упровадження цифрових технологій на всіх рівнях життєдіяльності суспільства. У таких умовах освіту називають цифровою, що функціонує на підставі диджиталізованих технологій. Низку останніх публікацій присвячено цифровізації освітнього процесу: створенню електронного документообігу,